

éjfél után, hófúvás idején, a sápadt lámpájú vidéki várótermekben. Nem is volt ez olyan régen.

Örök Advent az élet, s csak mi csináltunk hozzá Karácsonyt? Istenné tettük az akkor megszületettet, hogy majd lángoló szavú prédikátorok buzdítására meneteljünk új hitekkel, új pünkösdök után az utolsó napok felé? Valakik mindig veszik maguknak a bátorságot, hogy tapasztalatokat állítsanak a megtapasztalhatatlanságról, s csak azért nincs bűnük, mert tényleg hisznek önmaguknak és igyekeznek hitük szerint élni. Van azonban, ami rosszabb a bűnnél, mert tévedésbe visz. Ez a hiba.

Mi az igazság? Mi az igazság, ami átérezhető és ami gyújtó, sodró szavak kimondására indítja az embert? Ha Sárdy Péter könyvébe lapozunk ezt találjuk: “az élet egyik feltűnő ismertetőjegye volt és marad, hogy bizonytalan”. Mintha az orvosi minősítéséért vizsgázó Andrew Manson szavait hallanám: “én abból indulok ki, hogy semmit sem tekintek biztosnak”. Még nem voltam tíz éves amikor ezeket a sorokat olvastam. Miért maradt meg bennem éppen ez a pár szó, amikor annyi minden mást megőrizhetett volna a bestsellerből egy kisiskolás emlékezete? Alkati, genetikai adottság a molekuláris biológia törvényei szerint?

Pedig szeretnék lelkes lenni, ellentmondást nem tűrő igazságokat kimondani, tenni és biztos kézzel vezetni helyes utakon. Negyvennél is több év után mondta el egy kollégám, hogy valamikor nem szeretett. Csak azóta szeret, amióta sikertelen vagyok és úgy látja, hogy jól viselem hátrányos helyzetemet. Jobb hát nekem a bizonytalanság, mert attól jobban tudnak szeretni engem az emberek? Úgy érzem, konstruktív alkat vagyok, tudok dolgozni, sőt kulizni, ütemesen, fáradhatatlanul, igénytelenül, ha értelmét látom. Nem azt mondtam, hogy ha sikeresnek látom, hanem azt: értelmét látom. Persze, értelmét látni valaminek annyi, mint sikeresnek tudni a törekvést, csak más síkon mint a köznap. Az értelem lelkéért sóhajtozom, vagyis azért, hogy értelmes lelkiismereti döntést hozzak. Én hozzam. Ne más mondja meg, ne más dicsérjen érte. Főleg ne a számosak. Elhúzódok a művelt, vallásos nagyközönségtől, hogy ne kísértsen, ne befolyásoljon, ne szankcionáljon. Közelebb áll hozzám Böll bohóca, mint katolikus köröket szervező prelátusa. Ez is az alkathoz tartozik? Vagy csak megdumálom a saját fejemet? Talán mégsem, hiszen sírni tudok, amikor a bohóc gitározni kezd és nem érdekel, hogy mire jut a keresztény értelmiség a maga szervezeteivel. Nem megyek a nagy gyülekezetekbe, mert álarcosbálban érezném magam, ahol egyesek népszokásból öltenek ál-orcát, mások viszont céltudatosan alakították ki idegen vonásaikat. Egyesek megpihennek benne, mások hasznot húznak a forgatagból. Nem állítom, hogy nincsenek álarc nélküliek is a bálban. A közönség megcsodálja őket és így szól: “milyen jól csinálják”. Álarcnak nézhető az igazi arc is. Milyen ügyes! Ezek a kevesek.

Ha nem hirdetünk meg valami nagyot, sohasem lesz belőlünk nagy ember. Értjük be azzal, hogy nincs vegytiszta programbeszéd, nincs tiszta tenyésztető kovász? A tisztaság nem az emberi történelem kategóriája? Jó, beérem. Csak azt engedjék meg nekem, hogy levethessem minden szennyezett ruhát, amely a testemhez tapad.

Jó ez?

2002.

INCZÉDY PÉTER

DECEMBERI TEENDŐK A KERTBEN...

A decemberi kerti teendők a téli napokon jobbra a konyhaasztalra szoktak szorulni. Ha éppen nem a megmaradt növényvédő szerek átvizsgálásával kezdjük a tavaszi felkészülési programot. Ilyenkor érdemes elkészíteni a kert-tervet is, mit hová ültessünk elgondolással és egy pillantást vetni a kamrában, spájzban várakozó téli gyümölcsökre, körtére almára, vagy éppen a befőttekre is.

Akinek pedig pincéje is van és már az újbort is lefejtette, ott is akad még az éves kerti teendők eredményeként feladata.

A téli napok alkalmasak a kerti szerszámok átvizsgálására és javíthatására. Érdemes ilyenkor gondot fordítani rájuk, mert a használatba vételkor felmerülő apró bosszantó hibák elhárítására, vagy alkatrészek pótlására akkor már nem mindig lesz elegendő időnk.

Most szakítsunk időt a szakirodalom tanulmányozására is, hogy ne csupán a különböző hírközlők reklámjaira legyünk utalva, amikor a konyhakertünk növényeinek fajtáit válogatjuk össze.

A téli kerti elfoglaltságok között első helyen szokták említeni a madáretetők kihelyezését. Városi kertekben, ahol naponta fel tudjuk tölteni eleséggel legfeljebb a galambok távoltagezése okozhat problémát.

A szűkebb nyílású etetők ugyan jól megőrzik a kisebb testű madaraknak kiszórt ételét, mégis érdemes

figyelemmel kísérni a készletet, mert ha már odaszoktattuk a kert téli lakóit, akkor el is kell lássuk őket. Ilyen célra a kiürült műanyag flakonokból is könnyen készíthetünk madáretetőt. Különösen a cinkék tudják jól használni ezeket a műanyag alkalmatosságokat, mert minden egyes maggal elröppennek az ágak közé, ahol azután zavartalanul elfogyaszthatják. Olajos magvak mellett szalonnabőr, faggyú is kedvelt elesége lehet a madaraknak, de kenyérmorzsával ne töltsük fel az etetőt. Száraz teleken itatásukról sem feledkezzünk meg, esetenként a hidegebb napokon a jeget is feltörve az itatóban.

Hétfélig nyaralók kertjébe azonban a madárgondozást inkább oduk kihelyezésével, vagy fészkelő helyek létesítésével gyakoroljuk, ha nem tudjuk biztosítani az etetők rendszeres feltöltését. A kert téli teendői között kell említeni a havazásokkal járó tennivalókat is. Amilyen jó hatása van a szántókat betakaró vastag hópaplannak, annyira sok gondot okozhat a kertben, különösen az örökzöld fák ágain. Nagyobb havazások idején éppen ezért tanácsos a kert fáinak ágait megszabadítani a hó terhétől, mielőtt a fűrészhöz, vagy gallyvágó ollóhoz kellene nyúlni.

A hó nélküli hideg pedig a fagyérzékeny növényekre jelenti a legnagyobb veszélyt a téli napokban. December hónap elején ezért még egyszer szemléljük meg a fagy ellen bebugyolált növényeinket - a fügebokrot, vagy a rozsmaringot a fűszerkertben - egyúttal ilyenkor arról is meggyőződhetünk, hogy a pockok, egerek, vagy más rágcsálók nem a takarók között kerestek-e menedéket a télre. És a kerti csapok, meg az öntözésre használt vezetékek és locsoló tárolók víztelenítéséről se feledkezzünk meg.

BÉKÉS, ÁLDOTT KARÁCSONYT ÉS ISTEN ORSZÁGÁNAK ÉPÍTÉSÉBEN SIKERES ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁN MINDEN KEDVES OLVASÓJÁNAK A KOINÓNIA SZERKESZTŐSÉGE!

HAMVAS BÉLA

ISTEN TENYERÉN ÉBREDTEM...

Isten tenyerén ébredtem, s lenéztem a Földre,
 Hófehér csúcsokra, kopár legelőkre.
 Kanyargós folyók tükrében láttam kelni a Napot,
 Sugaraiban álmos hajnal mosakodott.
 Láttam az óceánt gyermekként ragyogni
 Sirályokat felette felhőkkel táncolni,
 Láttam a békét az emberek szívében,
 Láttam az erdőket fürödni a fényben.
 Láttam sok-sok mosolyt és láttam a reményt,
 Láttam az embert, és láttam a zenét,
 Láttam a földet szeretetben élni,
 Láttam a csendet a széllel zenélni.
 Láttam Istent amerre csak néztem,
 Miközben éppen az Ő tenyerében ültem,
 S az Ő hangján szólt hozzám a szél,
 Mint anya, ki gyermekének mesél,
 Millió apró tükörben láthatod magadat,
 Hisz olyannak látod a világot, amilyen Te vagy!

